

چکیده

مقدمه:

سازمان تامین اجتماعی به عنوان یکی از بزرگترین سازمان های بیمه ای، با پوشش ۲۸ میلیون نفر از جمعیت کشور و ۳۴ هزار پرسنل با قلمرو های گسترده بیمه ای، درمانی، سرمایه گذاری و ... مقوله مهم و کلیدی در ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور می باشد. لذا بالا بردن بهره وری این سازمان در برگیرنده منافع عمومی جامعه است.

روش بررسی: در این مقاله بهره وری نیروی کار، سرمایه و بهره وری عوامل کل شعب سازمان تامین اجتماعی تهران از روش های؛ شاخص ها، تحلیل فراگیر داده ها و تابع تولید طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۸۳ مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. برای این منظور از داده های تلفیقی و از فرم پوششی نهاده مدار استفاده شده است. متغیر وابسته در این مطالعه تعداد بیمه شدگان به عنوان تولید و متغیر های توضیحی شامل تعداد پرسنل و هزینه های سرمایه ای است. لازم به ذکر است که اطلاعات مورد نیاز از مرکز گزارشات آماری سازمان تامین اجتماعی تهران گردآوری شده است.

یافته ها: یافته ها نشان داد در طول دوره مورد بررسی، میانگین تغییرات بهره وری کل معادل ۱,۰۲۱ بوده است. با توجه به اینکه عدد بدست آمده بزرگتر از یک می باشد دلالت بر بهبود بهره وری در طی دوره مورد مطالعه می باشد. همچنین نتایج بدست آمده از روش های؛ شاخص ها، تحلیل فراگیر داده ها و تابع تولید یکسان بوده و حاکی از تاثیر پذیری تغییرات بهره وری کل از تغییرات تکنولوژیکی می باشد و تغییرات کارایی مدیریتی و کارایی مقیاس در رتبه های بعدی قرار دارند.

نتیجه گیری: افزایش بهره وری عوامل تولید در قالب یک برنامه ریزی جامع و بر اساس نتایج روش شاخص ها و تحلیل فراگیر داده ها نقش عمده ای در کاهش هزینه های شعب بیمه سازمان تامین اجتماعی ایفاء می نماید. پیشنهاد می شود که اثرات عواملی از قبیل کیفیت ارائه خدمات و رضایتمندی بیمه شدگان بر بهره وری شعب مذکور مورد توجه قرار گیرد.